

Jaap Hiddinga

Bronnen van inspiratie

Omgaan met mediamieke gaven en hooggevoeligheid

Uitgeverij Ankh-Hermes bv – Deventer

Reacties en vragen:

jaap.hiddinga@btopenworld.com

of per brief naar de uitgever:

Uitgeverij Ankh-Hermes

Postbus 125

7400 AC Deventer

CIP-gegevens

ISBN: 978 90 202 04100

NUR: 720

Trefwoord: inspiratie / doorgevingen / uittredingen

© 2010 Uitgeverij Ankh-Hermes bv, Deventer

Uit deze uitgave mag uitsluitend iets verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, na voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Any part of this book may only be reproduced, stored in a retrieval system and/or transmitted in any form, by print, photoprint, microfilm, recording, or other means, chemical, electronic or mechanical, with the written permission of the publisher.

Inhoud

INLEIDING 7

1 VERSCHILLENDE VORMEN VAN MEDIAMIEKE ERVARING 14

2 MEDIAMIEKE ERVARINGEN WAARGENOMEN VANUIT HET
GEESTELIJKE GEBIED 23

Visioen 1. Mediamieke gaven vanuit de geest gezien

3 MEDIAMIEKE ERVARING OF PSYCHOSE? 32

Visioen 2. Channeling en psychosen; wat zijn mediamieke gaven?

4 NEGATIEVE EN POSITIEVE BEÏNVLOEDING VANUIT DE MENS
EN DE GEEST 45

Visioen 3. Positieve en negatieve krachten en de interactie tussen
mens en geest

5 COMMUNICATIE TUSSEN DE GEESTELIJKE EN DE STOFFELIJKE
WERELD 67

Visioen 4. Stoffelijke communicatie en zielscommunicatie

6 INSPIRATIE, GEVOELEN EN VOORGEVOEL 78

Visioen 5. Inspiratie en de eigen bron

7 OPVOEDING EN BEGELEIDING VAN DE JONGE, HOOGGEVOELIGE
MENS 91

Visioen 6. De ziel in een opgroeiend menselijk lichaam

Visioen 7. Praktisch omgaan met de hooggevoelige jonge mens

8 DE VERBORGEN SLEUTEL TOT DE SCHATKAMER VAN DE ZIEL 110

Visioen 8. De reis naar de ziel

9 DE ILLUSIES VAN DE DOOD EN VAN HET LEVEN 118

Visioen 9. Illusies van leven en dood

10 DE BRON 128

Visioen 10. De bron

11 PRAKTISCHE AANWIJZINGEN VOOR HET OMGAAN MET MEDIAMIEKE
GAVEN EN HOOGGEVOELIGHEID 139

Inleiding

Met dat de mens zich voor het eerst bewust werd van zijn of haar eigen leven in de stoffelijke wereld, kwam ook de onzekerheid over dat leven om de hoek kijken. Onzekerheid over het leven zelf, over goed en kwaad. Onzekerheid over de dood en onzekerheid over de toekomst. Onzekerheid over wie wij eigenlijk zijn en wat we hier op aarde komen doen. Waarom bestaan we eigenlijk? Vragen die nu nog net zo relevant zijn als duizenden jaren geleden.

Vroeger voelden veel mensen aan dat de antwoorden op deze vragen wel ergens te vinden waren, maar dat deze op de een of andere manier verborgen bleven voor de meeste mensen. Zij ontdekten dat er mensen waren die een gave hadden die hun hielp die vragen te beantwoorden vanuit een gebied dat onzichtbaar bleef voor de rest van de mensen. De mensen die deze gave hadden waren de eerste zieners en profeten en velen van hen werden als priester of priesteres in een tempel gezet om vragen van mensen te beantwoorden en om hun onzekerheden weg te nemen.

Die vragen kwamen niet altijd voort uit een behoefte aan spiritueel inzicht. Heel vaak wilde een koning of een krijgsman de uitslag van de strijd weten voordat hij aan een veldtocht begon. En ook stelde men vragen over gezondheid, de oogst, vruchtbaarheid en andere onzekerheden in het leven. We kennen de tempelzieners uit Egypte en het bekende orakel van Delphi. Anderen werkten als sjamaan of druïde en probeerden de mens die hierom vroeg inzicht en hulp te verschaffen. Aanvankelijk waren dat eenvoudige inzichten die te

maken hadden met het dagelijkse leven maar gaandeweg werden de vragen anders, en begon men zich bezig te houden met de diepere aspecten van het leven zelf: wie men is en waarom men bestaat, wie of wat God of de goden zijn en hoe je hen kunt beleven. Deze vragen worden nog dagelijks over de hele wereld gesteld. Nu noemen we de mensen van wie wij antwoorden hopen te krijgen een medium, helderziende of therapeut. De mens vraagt en hoopt nog steeds hetzelfde.

Je zou kunnen stellen dat als men eeuwen lang dezelfde vragen heeft gesteld, men dan ook tevreden met de antwoorden daarop verder kan leven, maar dat is niet zo. De mens blijft onzeker en voelt zich gedwongen om steeds weer na te denken over zichzelf en over de fundamentele onzekerheden in het leven. Is dat omdat de antwoorden niet bevredigend zijn? Willen we een bewijs? Of twijfelen we aan de bron van waaruit deze antwoorden en inzichten komen? Of zou het zo kunnen zijn dat als wij de werkelijkheid in zijn totaliteit zouden kunnen zien, die zo overweldigend is dat wij niet op de oude manier verder kunnen leven?

Meer dan honderd jaar geleden verscheen het opmerkelijke boek *De ziel van Lilith*, van de victoriaanse schrijfster Marie Corelli. Het boek vertelt het bijzondere verhaal van een oosterse meester, El Rami genaamd, die ondanks zijn wijsheid en zijn kennis van de mens en het menselijke leven en bewustzijn, nog steeds met allerlei vragen worstelde. Vragen over het goed en kwaad in de wereld, vragen over liefde en haat, over God, kortom over waarom alles is zoals het is.

Tijdens een reis door een woestijn, stuit hij op twee mensen, een meisje met de naam Lilith en een oude vrouw, Zoroba. Zij zijn totaal uitgeput. Hij helpt hen aan voedsel en water. Toch sterft het meisje. Maar dan gebeurt er iets wonderlijks. Hij wil haar redden en brengt haar lichaam opnieuw tot leven

met zijn magie en kennis. Dan blijkt dat zij veranderd is. Zij komt niet tot haar oude bewustzijn, haar ziel blijft in de sferen.

In de jaren daarna zijn dit meisje en de vrouw bij hem in huis. Het meisje ligt al jaren doodstil op haar bed en doet haar ogen nooit open. Maar af en toe, als El Rami haar roept, komt zij weer even in haar lichaam. Zij vertelt dan van haar belevenissen als ziel en geeft veel antwoorden op de vragen die El Rami heeft. Hij gebruikt haar dus als een soort spreekbuis met de andere wereld. De ziel van Lilith is voortdurend op stap en af en toe werpt zij licht op zijn vragen. Zo geeft zij antwoord op diepe spirituele vragen over de mens, het leven, God en liefde, goed en kwaad; maar ... hij blijft vragen en ook twijfelen. Hij kan de antwoorden gewoon niet begrijpen omdat hij die op een mentale en verstandelijke manier wil bevatten; hij vraagt om bewijs. Op het moment dat dat bewijs eindelijk komt en hij de glorie en pracht van het werkelijke kosmische spirituele leven en ook de ziel van Lilith kan zien, heeft dat een effect als een donderslag. Hij ziet, hij begrijpt en hij voelt ... en dan, dan kan hij niet meer verder. Zijn oude leven is voorbij.

Dit verhaal laat zien hoe wij met onze onzekerheden omgaan. We kunnen wel blijven vragen, maar zijn we wel klaar voor het antwoord? Houden we de antwoorden, die immers ook in onze eigen ziel opgeslagen zijn, niet tegen door die werkelijkheid niet te willen zien? Dit heb ik ook vaak meegeemaakt in mijn eigen praktijk. Het gebeurde vaak dat als mensen een bepaalde vraag stelden waarop zij een diep spiritueel antwoord kregen, zij vervolgens zeiden: 'Ik wilde dat ik de vraag niet gesteld had, want met het antwoord is nog moeilijker te leven dan met de vraag.'

In dit boek wil ik dieper ingaan op deze onzekerheden, de mogelijke antwoorden op de gestelde vragen, hoe deze ant-

woorden verkregen worden, en hoe een antwoord vanuit een niet menselijke werkelijkheid vertaald wordt naar de menselijke illusie. Juist bij het zoeken naar antwoorden kunnen wij veel leren. Wij kunnen vooral leren hoe we eigenlijk een vraag moeten stellen. Hoe gaan we eigenlijk met mediamieke gaven om? Zijn wij in staat die te beïnvloeden met behulp van ons denken, ons verlangen en onze angsten? Kan een niet menselijke kosmische bron een antwoord geven dat door een mens begrepen wordt? Wie of wat is de bron? Is alles even zuiver?

Het is niet mogelijk om met normale middelen de bron van de informatie te zien of haar bestaan te bewijzen. Die bron bevindt zich immers in een andere realiteit, iets wat men de sferen, de hemel of het hiernamaals noemt, en niet op aarde. Ook deze ongeziene wereld is erg complex en niet zo eenvoudig te beschrijven. Ook hier zijn veel gebieden die door mensen met hun denken in stand worden gehouden. Sommige mensen zijn zich ervan bewust dat het aardse leven een spel is, een illusie die ons ervaringen oplevert. Zij noemen dit de illusies van het leven. In de geestelijke wereld is dat net zo erg; zo erg dat je rustig kunt spreken van de illusies van de dood. Veel sferen waarin men denkt terecht te komen na de dood of waar men contact mee denkt te hebben zijn er alleen maar omdat zij in stand worden gehouden door het denken van de levende mens. Een denken met krachtige verlangens, angsten en projecties. Onjuiste afstemming op dergelijke sferen levert dan ook onjuiste boodschappen op. Ook in de echt bestaande sferen kan dat moeilijk zijn, want de verschillen in bewustzijn van hogere en lagere geesten bepalen in hoge mate de waarde van het geziene of van de boodschap.

Hoewel wij dankzij de meeste vormen van mediamiek-zijn, inspiratie en hooggevoeligheid veel kunnen leren, kunnen ze ook problemen opleveren. De meeste mediamieke mensen weten niet hoe de onzichtbare of geestelijke wereld, die net zo

illusoir is als de materiële wereld, eigenlijk werkt. Men kan heel gemakkelijk bedrogen of misleid worden, of informatie ontvangen zonder dat men dat zelf weet. Veel boodschappen zijn ook testen om te zien of men werkelijk vanuit het eigen gevoel kan leven of dat men klakkeloos aanneemt wat men doorkrijgt of hoort. Dat betekent dat men dan het tegenovergestelde krijgt te horen van wat eventueel waar zou kunnen zijn. Lagere geesten zijn slim genoeg om zich als hogere voor te doen zodat het medium ervan overtuigd is met een goede bron te maken te hebben.

Mijn eigen scholing op dit gebied was moeilijk en hard en ik had het geluk dat ik een leraar had. Zijn boodschap was heel simpel en tegelijk ook heel moeilijk. Hij vertelde: ‘Vertel of schrijf alleen op wat je werkelijk waarneemt of hoort. Interpreteer niet. Laat dat over aan degene die de boodschap uiteindelijk krijgt. Wees vooral eerlijk in wat je ziet en laat ook alles toe wat je misschien niet prettig vindt. Juist daarin zit vaak de ware boodschap.’ Ook leerde ik om goed te observeren wat er eigenlijk is. Als je iets ziet betekent dat dan ook dat je alles ziet? Kun je je afvragen wat het is dat je nog niet ziet? Kan het zijn dat als je aandacht wordt getrokken naar een bepaald beeld, je juist het andere, net zo belangrijke beeld niet ziet? En in hoeverre komen voorspellingen vanzelf uit? Met andere woorden, als we een voorspelling horen, doen we er dan ook alles aan om die wel of juist niet uit te laten komen? Dit onderricht heeft minstens twintig jaar geduurd en inmiddels zijn mij veel dingen duidelijk geworden. Toch kom ik ook nog steeds voor verrassingen te staan als ik zie dat uiteindelijk een voorspelling uit komt. De aardse vorm is soms zo anders dan wat men als geestelijk beschouwt. Ik blijf leren.

In dit boek ga ik ook dieper in op de problematiek van mediamiek-zijn binnen de illusie van het leven en die van de

dood, en hoe dit een rol speelt in ons leven. En verder zal ik het in dit boek hebben over het omgaan met mediamieke gaven en de mogelijkheden om inzichten te verwerven en om te voorspellen. Het is geen gemakkelijke reis, want veel mensen die mediamiek zijn voelen zich dankzij hun gave en het feit dat zij mensen kunnen helpen op een bepaalde manier uitverkoren. Daar is niets mis mee maar het is ook van belang je goed te verdiepen in de bron van een boodschap. We kijken kritisch naar onze kranten en tv-zenders die afhankelijk van hun politieke kleur ons een bepaald verhaal vertellen. Hele mensenmassa's worden hierdoor opgezweept. Terwijl de kern van de waarheid soms heel anders is. Dus is het ook nodig om de mogelijkheden van de mediamieke gaven kritisch te bekijken. Vooral omdat het vaak onmogelijk is het waarheidsgehalte van de informatie te bepalen. Wat dan overblijft is een stuk realiteit dat ontdaan is van alle gedachten, ideeën, wensen, en ja ... ook van gebeden, zodat men een klein stukje van een echte waarheid kan zien.

Om werkelijk met inspiratie en hooggevoeligheid en mediumschap om te gaan hebben we namelijk ook een groot onderscheidingsvermogen nodig, en dit ontwikkelen we door kritisch waar te nemen en te ervaren. We moeten leren om met deze krachten, entiteiten, en informatie uit een niet-menselijke bron, om te gaan. We leren lezen, schrijven, rekenen, enzovoorts, om te kunnen leven op aarde en te kunnen omgaan met die materiële werkelijkheid, maar we leren niet om te gaan met de ongeziene geestelijke wereld die net zo goed een deel van ons leven is. Hoe wij met een inspiratiebron, inspiratie, gevoel, voorgevoel, hooggevoeligheid en mediamieke gaven om moeten gaan, wordt ons niet geleerd. Dat moeten we zelf uitzoeken; dat pakt voor verschillende mensen heel verschillend uit. Het is daarom van belang dat hooggevoelige mensen

leren hoe zij om kunnen gaan met deze gaven en hoe zij die kunnen gebruiken om anderen te helpen met hun inzichten.

Het is nog veel belangrijker om de eigen inspiratie op een goede manier te leren gebruiken. Als men werkelijk naar de eigen inspiratie en de eigen bron kan luisteren hoeft men immers niet naar een medium om de problemen die samenhangen met onzekerheden op te lossen.

Dit leren omgaan met hooggevoeligheid en mediamieke gaven is niet alleen voor onszelf van belang maar ook voor personen met de zelfde kwaliteiten die zich daarvan nog niet ten volle bewust zijn. Er zijn op dit moment veel mensen, onder wie zeer veel jongeren, die hooggevoelig zijn. Zij hebben veel vragen over wat zij voelen, zien, ervaren, dromen; als de ouders en het onderwijs die niet kunnen beantwoorden wordt de jonge mens, die nog veel moet leren, rusteloos en worden deze ervaringen niet gekoppeld aan het dagelijkse bestaan. De twee werelden die zij ervaren, de zichtbare en de onzichtbare, die beide een deel zijn van ons bestaan, worden dan niet verenigd in het leven van de mens. Dit evenwicht is heel erg nodig willen we de veranderende wereld tegemoet kunnen treden.

Om de veranderingen die de wereld te wachten staan aan te kunnen, is het noodzakelijk om helder te blijven waarnemen wat er is en niet vast te lopen in gevoelens of mogelijkheden die uiteindelijk geen onderdeel zijn van de werkelijkheid. Juist nu zijn er ontzettend veel bronnen van inspirerende kennis, profetieën en ideeën over wat komen gaat. Niet alles wordt werkelijkheid; vaak gaat het om mogelijkheden. Voor een deel bepalen we die mogelijkheden zelf, andere dingen liggen vast. Juist door helder om te gaan met datgene wat wij ervaren door inspiratie vanuit onze eigen bron kunnen we verder leven.